

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

โครงการกลยุทธ์เชิงพุทธในการเสริมสร้างจิตลักษณะของเยาวชนครอบครัวแตกแยกสู่สุขภาวะ
องค์กรร่วม เป็นโครงการวิจัยที่มุ่งศึกษาในประเด็นสำคัญ 3 ประการ ได้แก่

- 1) ศึกษาจิตลักษณะที่พึงประสงค์ของเยาวชนที่มาจากครอบครัวแตกแยก
- 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งเป็นปัจจัยด้านบุคคล และปัจจัยด้าน
สภาพแวดล้อมภายนอกตน อันจะนำไปสู่ปัจจัยด้านพฤติกรรมเพื่อสุขภาวะองค์กรร่วม
- 3) ศึกษาวิเคราะห์กลยุทธ์เชิงพุทธ อันประกอบไปด้วย หลักการ วิธีการปฏิบัติทางพุทธศาสนา
ที่เป็นปัจจัยช่วยส่งเสริม สนับสนุนปัจจัยทางจิตลักษณะเพื่อเป็นปัจจัยพัฒนาสู่สุขภาวะองค์กรร่วมได้

จุดมุ่งหมายในการวิจัยทั้ง 3 ประการนี้ จะได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน โดยในบทนี้จะ
เป็นการนำเสนอผลการวิจัยในเชิงปริมาณ ซึ่งครอบคลุมจุดมุ่งหมาย 2 ข้อแรก สำหรับในส่วนที่ 2 ซึ่ง
เป็นการนำเสนอผลการวิจัยในเชิงคุณภาพครอบคลุมจุดมุ่งหมายในข้อที่ 3 โดยนำผลการวิจัยเชิงปริมาณ
ในส่วนที่ 1 นี้มาเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับนำไปใช้วิเคราะห์เพื่อก่อเกิดประโยชน์สูงสุดตามประสงค์ ซึ่ง
การวิเคราะห์ผลเชิงคุณภาพนี้จะนำเสนอในบทถัดไป

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน คณะผู้วิจัยได้
กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
F	แทน ค่าอัตราส่วนความแปรปรวน
t – ratio	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานว่า $b = 0$ หรือไม่
F-ratio	แทน ค่าสถิติที่ทดสอบว่า R^2 มีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่
b	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวทำนายในรูปคะแนนดิบ
β	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน
SE.b	แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวทำนาย

a	แทน ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
R	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน ค่าอำนาจในการทำนาย
Adj. R^2	แทน ค่าอำนาจในการทำนายที่ปรับแล้ว สำหรับนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่น
Y'	แทน คะแนนจากแบบสอบถามที่ได้จากการทำนายในรูปคะแนนดิบ
Z'	แทน คะแนนมาตรฐานที่ได้จากการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน
HW	แทน สุขภาวะองค์รวม
PW	แทน สุขภาวะทางกาย
MW	แทน สุขภาวะทางจิต
SW	แทน สุขภาวะทางสังคม
IW	แทน สุขภาวะทางปัญญา
OP	แทน การมองโลกในแง่ดี
MR	แทน การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม
SR	แทน การกำกับตนเอง
SS	แทน การสนับสนุนทางสังคม
SF	แทน การสนับสนุนจากครอบครัว
SP	แทน การสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน
BP	แทน พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา
BPg	แทน พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนาด้านการให้ทาน
BPm	แทน พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนาด้านการรักษาศีล
BPd	แทน พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนาด้านการเจริญภาวนา

ลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลในกลุ่ม เยาวชน ครอบครัวแตกแยกที่เข้าสู่กระบวนการของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เขต 7 ใน 9 จังหวัดภาคเหนือ คือ เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน พะเยา อุดรดิตถ์ จำนวน 257 คน จากลักษณะ ทางชีวสังคมและภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 3.1) พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายร้อยละ 86.38 เพศหญิงร้อยละ 13.62 มีอายุระหว่าง 12-22 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีอายุ 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.24 และหาก

แบ่งออกเป็น 2 ช่วงวัย คือ วัยรุ่นตอนต้น (อายุ 12-15 ปี) มีจำนวนร้อยละ 23.00 และวัยรุ่นตอนปลาย (อายุ 16-22 ปี) มีจำนวนร้อยละ 77.00 สำหรับภูมิภาคนั้นแบ่งออกเป็น จังหวัดอุดรดิตถ์ ร้อยละ 24.10 จังหวัดเชียงราย ร้อยละ 17.50 จังหวัดลำปาง ร้อยละ 12.80 จังหวัดแพร่ ร้อยละ 11.30 จังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 10.90 จังหวัดน่าน ร้อยละ 9.70 จังหวัดลำพูน ร้อยละ 7.00 จังหวัดพะเยา ร้อยละ 6.20 และ จังหวัดแม่ฮ่องสอน ร้อยละ 0.40 ส่วนระดับการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างเรียนระดับประถมศึกษา ร้อยละ 19.07 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 42.02 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 17.51 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปสช.) ร้อยละ 16.73 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ร้อยละ 2.33 เรียนในระบบการศึกษานอกโรงเรียน (กสน.) ร้อยละ 1.56 และไม่เรียน ร้อยละ 0.78

สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายอายุ 17 ปี อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย จากจังหวัดอุดรดิตถ์ ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตารางที่ 3.1 ลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง

ลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	222	86.38
หญิง	35	13.62
อายุ		
12	2	0.78
13	12	4.67
14	15	5.84
15	31	12.06
16	56	21.79
17	106	41.24
18	29	11.28
19	3	1.17
20	1	0.39
22	2	0.78
วัย		
วัยรุ่นตอนต้น (12-15 ปี)	59	23.00
วัยรุ่นตอนปลาย (16-22 ปี)	198	77.00

ลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
ภูมิลาเนา		
อุดรดิตถ์	62	24.10
เชียงราย	45	17.50
ลำปาง	33	12.80
แพร่	29	11.30
เชียงใหม่	28	10.90
น่าน	25	9.70
ลำพูน	18	7.00
พะเยา	16	6.20
แม่ฮ่องสอน	1	0.40
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	49	19.40
มัธยมศึกษาตอนต้น	108	42.80
มัธยมศึกษาตอนปลาย	42	16.70
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	41	16.30
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	6	2.40
การศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)	4	1.60
ไม่เรียน	2	0.80

นอกจากนี้ ยังได้ทำการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของ ตัวแปรต่าง ๆ (ตารางที่ 3.2) พบว่า เยาวชน ครอบครัวแตกแยกซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างมีการกำกับตนเองและการมองโลกในแง่ดีอยู่ในระดับค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 58.94 และ 53.01 ตามลำดับ) มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับสูง ซึ่ง ตรงกับชั้นจริยธรรมขั้นที่ 5 ตามทฤษฎีจริยธรรมของโคลเบอร์ก (ค่าเฉลี่ย 72.45) ส่วนพื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนานั้นอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 50.15) และหากพิจารณารายด้านพบว่า มีการให้ทานและเจริญภาวนาในระดับปานกลาง แต่มีการรักษาศีลในระดับค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 17.05 15.05 และ 18.02 ตามลำดับ) อีกทั้งพบว่า เยาวชนครอบครัวแตกแยกเหล่านี้ได้รับการสนับสนุนทางสังคมค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 113.43) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า เยาวชนเหล่านี้ได้รับการสนับสนุนทั้งจากครอบครัว และจากกลุ่มเพื่อนค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 59.91 และ 53.46 ตามลำดับ) นอกจากนี้ ยังพบว่า เยาวชนเหล่านี้มีสุขภาวะองค์รวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 155.95) เมื่อแยกพิจารณารายด้านพบผล

สอดคล้องกันคือ ทั้งสุขภาวะทางกาย จิต สังคมและปัญญา ล้วนมีระดับค่อนข้างสูงทั้งสิ้น (ค่าเฉลี่ย 38.45, 39.15, 38.79 และ 39.53 ตามลำดับ)

ตารางที่ 3.2 จำนวน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด คะแนนเต็ม ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรต่าง ๆ

ตัวแปร	N	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
การกำกับตนเอง	255	18.00	75.00	75.00	58.94	9.55
การมองโลกในแง่ดี	255	28.00	70.00	75.00	53.01	7.12
การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	256	42.00	93.00	96.00	72.45	11.85
พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา	255	28.00	75.00	75.00	50.15	7.19
- การให้ทาน	257	9.00	25.00	25.00	17.05	3.06
- การรักษาศีล	256	10.00	25.00	25.00	18.02	2.98
- การเจริญภาวนา	256	7.00	25.00	25.00	15.05	3.34
การสนับสนุนทางสังคม	251	63.00	149.00	150.00	113.43	16.21
- การสนับสนุนจากครอบครัว	253	25.00	75.00	75.00	59.91	9.16
- การสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน	254	19.00	75.00	75.00	53.46	9.76
สุขภาวะองค์รวม	252	84.00	196.00	200.00	155.95	18.86
- สุขภาวะทางกาย	256	20.00	50.00	50.00	38.45	5.04
- สุขภาวะทางจิต	255	10.00	50.00	50.00	39.15	5.78
- สุขภาวะทางสังคม	256	19.00	50.00	50.00	38.79	5.51
- สุขภาวะทางปัญญา	255	19.00	50.00	50.00	39.53	5.34

เมื่อวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของตัวแปรต่าง ๆ โดยจำแนกตามเพศ ศ (ตารางที่ 3.3) พบว่า เยาวชน ครอบครัวแตกแยกซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างเพศชายและหญิง มีสุขภาวะองค์รวมค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 155.98 และ 156.38 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาด้านย่อยพบว่าเพศชายมีสุขภาวะทางกาย จิต สังคมและปัญญา ค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 38.62, 39.10, 38.80 และ 39.43 ตามลำดับ) ส่วนเพศหญิงมีสุขภาวะทางกาย จิต สังคมและปัญญา ค่อนข้างสูงเช่นกัน (ค่าเฉลี่ย 37.44, 39.62, 38.91 และ 40.41 ตามลำดับ) นอกจากนี้พบว่าทั้งเพศชายและหญิงมีการกำกับตนเองค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 58.84 และ 56.76 ตามลำดับ) มีการมองโลกในแง่ดีค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 53.02 และ 53.18 ตามลำดับ) มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับสูง ซึ่งตรงกับขั้นจริยธรรมขั้นที่ 5 ตามทฤษฎีจริยธรรมของโคลเบอร์ก (ค่าเฉลี่ย 72.13 และ 75.12 ตามลำดับ) มีพื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนาปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 49.84 และ 52.18 ตามลำดับ) และ

ได้รับการสนับสนุนทางสังคมค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 112.95 และ 116.53 ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาแยกรายด้านพบว่า ทั้งเพศชายและหญิงมีการสนับสนุนจากครอบครัวค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 59.67 และ 61.41 ตามลำดับ) และมีการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนค่อนข้างสูงเช่นกัน (ค่าเฉลี่ย 53.21 และ 55.12 ตามลำดับ) สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและหญิงมีสุขภาวะองค์รวมและรายด้าน การกำกับตนเอง การมองโลกในแง่ดี การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา และการสนับสนุนทางสังคมและรายด้านอยู่ในระดับเดียวกัน

ตารางที่ 3.3 จำนวน ค่าเฉลี่ย และคะแนนเต็มของของตัวแปรต่าง ๆ จำแนกตามเพศ

ตัวแปร	จำนวน	เพศ			
		ชาย		หญิง	
		ค่าเฉลี่ย	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	คะแนนเต็ม
สุขภาวะองค์รวม	251	155.98	200	156.38	200
- สุขภาวะทางกาย	255	38.62	50	37.44	50
- สุขภาวะทางจิต	254	39.10	50	39.62	50
- สุขภาวะทางสังคม	255	38.80	50	38.91	50
- สุขภาวะทางปัญญา	254	39.43	50	40.41	50
การกำกับตนเอง	254	58.84	75	59.76	75
การมองโลกในแง่ดี	254	53.02	75	53.18	75
การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	255	72.13	96	75.12	96
พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา	254	49.84	75	52.18	75
การสนับสนุนทางสังคม	250	112.96	150	116.53	150
- การสนับสนุนจากครอบครัว	252	59.67	75	61.41	75
- การสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน	253	53.21	75	55.12	75

นอกจากนี้ยังได้วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของตัวแปรต่าง ๆ โดยจำแนกตามวัย (ตารางที่ 3.4) พบว่าเยาวชนครอบครัวแตกแยกซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นตอนต้นและวัยรุ่นตอนปลายมีสุขภาวะองค์รวมค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 151.65 และ 157.21 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาด้านย่อยพบว่าวัยรุ่นตอนต้นมีสุขภาวะทางกาย จิต สังคมและปัญญาค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 37.49, 37.91, 37.52 และ 38.36 ตามลำดับ) ส่วนวัยรุ่นตอนปลายมีสุขภาวะทางกาย จิต สังคมและปัญญาค่อนข้างสูงเช่นกัน (ค่าเฉลี่ย 38.74, 39.52, 39.16 และ 39.87 ตามลำดับ) นอกจากนี้พบว่าทั้งวัยรุ่นตอนต้นและตอนปลายมีการกำกับตนเองค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 55.91 และ 59.83 ตามลำดับ) นอกจากนี้ยังพบว่า ทั้งวัยรุ่นตอนต้นและตอนปลายมี

การมองโลกในแง่ดีค่อนข้างสูงเช่นกัน (ค่าเฉลี่ย 51.02 และ 53.59 ตามลำดับ) ส่วนด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมนั้น วัดรุ่นตอนต้นมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับค่อนข้างสูงซึ่งตรงกับขั้นจริยธรรมขั้นที่ 4 ตามทฤษฎีจริยธรรมของ โคลเบิร์ก (ค่าเฉลี่ย 68.56) ในขณะที่วัดรุ่นตอนปลายมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับสูง ซึ่งตรงกับขั้นจริยธรรมขั้นที่ 5 ตามทฤษฎีจริยธรรมของโคลเบิร์ก (ค่าเฉลี่ย 73.61) นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองวัยมีพื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนาปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 49.43 และ 50.37 ตามลำดับ) และได้รับการสนับสนุนทางสังคมค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 110.49 และ 114.29 ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาแยกรายด้านพบว่ามีการสนับสนุนจากครอบครัวค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 57.76 และ 60.55 ตามลำดับ) และมีการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนค่อนข้างสูงเช่นกัน (ค่าเฉลี่ย 52.66 และ 53.69 ตามลำดับ) สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งวัดรุ่นตอนต้นและปลายมีสุขภาวะองค์รวมและรายด้าน การกำกับตนเอง การมองโลกในแง่ดี พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา และการสนับสนุนทางสังคมและรายด้านอยู่ในระดับเดียวกัน แต่พบว่าวัดรุ่นตอนต้นมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับที่ต่ำกว่าวัดรุ่นตอนปลาย

ตารางที่ 3.4 จำนวน ค่าเฉลี่ย และคะแนนเต็มของตัวแปรต่าง ๆ จำแนกตามวัย

ตัวแปร	จำนวน	วัย			
		วัดรุ่นตอนต้น		วัดรุ่นตอนปลาย	
		ค่าเฉลี่ย	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	คะแนนเต็ม
สุขภาวะองค์รวม	252	151.65	200	157.21	200
- สุขภาวะทางกาย	256	37.49	50	38.74	50
- สุขภาวะทางจิต	255	37.91	50	39.52	50
- สุขภาวะทางสังคม	256	37.52	50	39.16	50
- สุขภาวะทางปัญญา	255	38.36	50	39.87	50
การกำกับตนเอง	255	55.91	75	59.83	75
การมองโลกในแง่ดี	255	51.02	75	53.59	75
การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	256	68.56	96	73.61	96
พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา	255	49.43	75	50.37	75
การสนับสนุนทางสังคม	251	110.49	150	114.29	150
- การสนับสนุนจากครอบครัว	253	57.76	75	60.55	75
- การสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน	254	52.66	75	53.69	75

ตารางที่ 3.5 จำนวนและค่าเฉลี่ยของสุขภาวะทางกาย จิต สังคม ปัญญาและสุขภาวะองค์รวม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	สุขภาวะ				
	ทางกาย	ทางจิต	ทางสังคม	ทางปัญญา	องค์รวม
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
ประถมศึกษา	37.94	38.33	38.04	38.25	153.04
มัธยมศึกษาตอนต้น	38.00	38.56	37.92	39.10	153.59
มัธยมศึกษาตอนปลาย	39.45	40.67	41.12	41.76	163.00
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	39.45	40.80	39.48	40.38	159.82
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	39.67	39.00	42.67	42.33	163.67
การศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)	37.20	37.00	37.50	36.60	148.30
จำนวน	255	254	255	254	251

จากตารางที่ 3.5 แสดงให้เห็นว่า เยาวชน ครอบครัวแตกแยก ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีสุขภาวะทางกาย จิต สังคม ปัญญา และสุขภาวะองค์รวมค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 37.94, 38.33, 38.04, 38.25 และ 153.04 ตามลำดับ) กลุ่มตัวอย่างซึ่งมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีสุขภาวะทางกาย จิต สังคม ปัญญา และสุขภาวะองค์รวมค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 38.00, 38.56, 37.92, 39.10, และ 153.59 ตามลำดับ) กลุ่มตัวอย่างซึ่งมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสุขภาวะทางกาย จิต สังคม ปัญญา และสุขภาวะองค์รวมค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 39.45, 40.67, 41.12, 41.76 และ 163.00 ตามลำดับ) กลุ่มตัวอย่างซึ่งมีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีสุขภาวะทางกาย จิต สังคม ปัญญา และสุขภาวะองค์รวมค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 39.45, 40.80, 39.48, 40.38 และ 159.82 ตามลำดับ) กลุ่มตัวอย่างซึ่งมีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีสุขภาวะทางกาย จิต สังคม ปัญญา และสุขภาวะองค์รวมค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 39.67, 39.00, 42.67, 42.33 และ 163.67 ตามลำดับ) และกลุ่มตัวอย่างที่ระบุการศึกษาเป็นอื่น ๆ (ประกอบด้วยผู้ที่ระบุเป็นการศึกษานอกโรงเรียน และไม่เรียน) มีสุขภาวะทางกาย จิต สังคม ปัญญา และสุขภาวะองค์รวมค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 37.20, 37.00, 37.50, 36.60 และ 148.30 ตามลำดับ) สรุปได้ว่า เยาวชน ครอบครัวแตกแยกซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในทุกะดับการศึกษาล้วนมีสุขภาวะทางกาย จิต สังคม ปัญญาและสุขภาวะองค์รวมค่อนข้างสูงเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 3.6 ค่าเฉลี่ยของตัวแปรด้านจิตลักษณะ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ตัวแปรด้านจิตลักษณะ			
	การกำกับตนเอง	การมองโลกในแง่ดี	การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	การปฏิบัติทางพุทธศาสนา
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
ประถมศึกษา	58.12	51.52	70.20	48.71
มัธยมศึกษาตอนต้น	57.34	52.09	70.27	49.54
มัธยมศึกษาตอนปลาย	62.40	55.36	76.05	52.57
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	61.05	55.20	75.46	52.12
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	64.00	56.83	80.33	48.00
การศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)	54.40	50.00	77.10	46.56
จำนวน	254	254	255	254

จากตารางที่ 3.6 จะเห็นว่า เยาวชน ครอบครัวแตกแยกซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับ ประถมศึกษามีจิตลักษณะด้านการกำกับตนเอง การมองโลกในแง่ดี การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมค่อนข้าง สูง (ค่าเฉลี่ย 58.12, 51.52 และ 70.20 ตามลำดับ) แต่มีพื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 48.71) กลุ่มตัวอย่างซึ่งมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีการกำกับตนเอง และการมอง โลกในแง่ดี ค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 57.34 และ 52.09 ตามลำดับ) แต่มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมระดับสูง ซึ่งตรงกับขั้นจริยธรรมขั้นที่ 5 ตามทฤษฎีจริยธรรมของโคลเบอร์ก (ค่าเฉลี่ย 70.27) นอกจากนี้ ยังพบว่า มี พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนาปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 49.54) ส่วนกลุ่มตัวอย่างซึ่งมีการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายมีการกำกับตนเอง การมองโลกในแง่ดี และพื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา ค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 62.40, 55.36 และ 52.57 ตามลำดับ) แต่มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมระดับสูง ซึ่ง ตรงกับขั้นจริยธรรมขั้นที่ 5 ตามทฤษฎีจริยธรรมของโคลเบอร์ก (ค่าเฉลี่ย 76.05) กลุ่มตัวอย่างซึ่งมี การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีการกำกับตนเอง การมองโลกในแง่ดี และพื้นฐานการ ปฏิบัติทางพุทธศาสนาปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 61.05, 55.20 และ 52.12 ตามลำดับ) แต่มีการใช้เหตุผลเชิง จริยธรรมระดับสูง ซึ่งตรงกับขั้นจริยธรรมขั้นที่ 5 ตามทฤษฎีจริยธรรมของโคลเบอร์ก (ค่าเฉลี่ย 75.46) กลุ่มตัวอย่างซึ่งมีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีพื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธ ศาสนาปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 48.00) แต่มีการมองโลกในแง่ดีค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 56.83) มีการใช้เหตุผล เชิงจริยธรรมระดับสูงซึ่งตรงกับขั้นจริยธรรมขั้นที่ 5 ตามทฤษฎีจริยธรรมของโคลเบอร์ก (ค่าเฉลี่ย 80.33)

มีการกำกับตนเองสูงมาก (ค่าเฉลี่ย 64.00) และกลุ่มตัวอย่างที่ระบุการศึกษาเป็นอื่น ๆ (ประกอบด้วยผู้ที่ระบุเป็นการศึกษานอกโรงเรียน และไม่เรียน) มีการกำกับตนเอง และการมองโลกในแง่ดีค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 54.40 และ 50.00 ตามลำดับ) แต่มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมระดับสูง ซึ่งตรงกับขั้นจริยธรรมขั้นที่ 5 ตามทฤษฎีจริยธรรมของโคลเบอร์ก (ค่าเฉลี่ย 77.10) และมีพื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนาปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 46.56) สรุปได้ว่า เยาวชน ครอบครัวแตกแยกซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในทุกระดับการศึกษาล้วนมีการมองโลกในแง่ดีค่อนข้างสูง เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 3.7 ค่าเฉลี่ยของตัวแปรด้านสภาพแวดล้อม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ตัวแปรด้านสภาพแวดล้อม		
	การสนับสนุนจากครอบครัว	การสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน	การสนับสนุนทางสังคม
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
ประถมศึกษา	59.02	50.92	110.32
มัธยมศึกษาตอนต้น	58.89	52.79	111.67
มัธยมศึกษาตอนปลาย	62.07	56.93	118.98
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	61.22	56.20	117.42
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	64.67	50.50	115.17
การศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)	58.10	49.90	108.00
จำนวน	252	253	250

จากตารางที่ 3.7 จะเห็นว่า เยาวชน ครอบครัวแตกแยกซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีการสนับสนุนทางสังคมค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 110.32) เมื่อวิเคราะห์ แยกรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมี การสนับสนุนจากครอบครัวค่อนข้างสูง และการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 59.02 และ 50.92 ตามลำดับ) กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น มีการสนับสนุนทางสังคมค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 111.67) โดยมีการสนับสนุนจากครอบครัว และการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนค่อนข้างสูงเช่นกัน (ค่าเฉลี่ย 58.89 และ 52.79 ตามลำดับ) กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการสนับสนุนทางสังคมค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 118.98) โดยมีการสนับสนุนจากครอบครัว และการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนค่อนข้างสูงเช่นกัน (ค่าเฉลี่ย 62.07 และ 56.93 ตามลำดับ) กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีการมีการสนับสนุนทางสังคมค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 117.42) โดยมีการสนับสนุนจากครอบครัว และการ

สนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนค่อนข้างสูงเช่นกัน (ค่าเฉลี่ย 61.22 และ 56.20 ตามลำดับ) กลุ่มตัวอย่างซึ่งมีการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีการสนับสนุนทางสังคมค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 115.17) โดยมีการสนับสนุนจากครอบครัวสูงมาก แต่มีการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 64.67 และ 50.50 ตามลำดับ) และกลุ่มตัวอย่างที่ระบุการศึกษาเป็น อื่น ๆ (ประกอบด้วยผู้ที่ระบุเป็นการศึกษานอกโรงเรียน และไม่เรียน) มีการสนับสนุนทางสังคมค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย 108.00) โดยมีการสนับสนุนจากครอบครัวค่อนข้างสูง แต่มีการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 58.10 และ 49.90 ตามลำดับ) สรุปได้ว่า เยาวชนครอบครัวแตกแยกซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีการสนับสนุนทางสังคม ค่อนข้างสูง และเมื่อแยกพิจารณารายด้านพบว่า มีการสนับสนุนจากครอบครัวและจากกลุ่มเพื่อนค่อนข้างสูงเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม พบว่าในกลุ่มตัวอย่างซึ่งมีการศึกษาระดับ ประถมศึกษา และกลุ่มตัวอย่างที่ระบุการศึกษาเป็นอื่น ๆ นั้น มีการสนับสนุนทางสังคมค่อนข้างสูง เมื่อแยกพิจารณารายด้านพบว่า มีการสนับสนุนจากครอบครัวค่อนข้างสูง แต่มีการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนปานกลางระดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) นั้นพบว่า มีการสนับสนุนทางสังคมค่อนข้างสูง โดยมีการสนับสนุนจากครอบครัวระดับสูงมาก และมีการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนระดับปานกลาง

สำหรับการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสุขภาวะองค์รวมของตัวแปรด้านการกำกับตนเอง การมองโลกในแง่ดี การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา การสนับสนุนทางสังคมทั้งการสนับสนุนจากครอบครัวและการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน (ตารางที่ 3.8) พบว่า เยาวชนครอบครัวแตกแยกซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับตนเอง การมองโลกในแง่ดี พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา การสนับสนุนทางสังคมทั้งการสนับสนุนจากครอบครัวและการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนสูง (กลุ่มสูง) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเหล่านี้ต่ำ (กลุ่มต่ำ) มีค่าเฉลี่ยสุขภาวะองค์รวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t = 10.42, 9.80, 8.28, 8.05, 7.14$ และ 7.66 ตามลำดับ) นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง (กลุ่มสูง) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ (กลุ่มต่ำ) มีความแตกต่างกันของ ค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.78$)

ตารางที่ 3.8 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรต่าง ๆ กับสุขภาวะ
องค์รวม

สุขภาวะองค์รวม					
ตัวแปร		จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
การกำกับตนเอง	กลุ่มสูง	136	165	14.12	10.42**
	กลุ่มต่ำ	114	144	17.63	
การมองโลกในแง่ดี	กลุ่มสูง	122	166	14.21	9.80**
	กลุ่มต่ำ	128	146	17.56	
การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	กลุ่มสูง	138	159	18.14	2.78*
	กลุ่มต่ำ	113	152	19.21	
พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา	กลุ่มสูง	116	165	15.62	8.28**
	กลุ่มต่ำ	134	148	17.74	
การสนับสนุนทางสังคม	กลุ่มสูง	133	164	14.46	8.05**
	กลุ่มต่ำ	113	147	19.00	
- การสนับสนุนจากครอบครัว	กลุ่มสูง	145	163	16.27	7.14**
	กลุ่มต่ำ	103	147	18.46	
- การสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน	กลุ่มสูง	124	164	15.57	7.66**
	กลุ่มต่ำ	125	148	18.29	

* $p \leq .01$, ** $p \leq .001$

ตารางที่ 3.9 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรต่าง ๆ กับสุขภาวะทางกาย

สุขภาวะทางกาย					
ตัวแปร		จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
การกำกับตนเอง					
	กลุ่มสูง	137	40.59	4.27	
	กลุ่มต่ำ	117	35.88	4.71	8.36**
การมองโลกในแง่ดี					
	กลุ่มสูง	123	40.65	4.34	
	กลุ่มต่ำ	131	36.38	4.81	7.41**
การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม					
	กลุ่มสูง	141	38.86	4.91	
	กลุ่มต่ำ	114	37.92	5.19	1.48
พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา					
	กลุ่มสูง	120	40.50	4.66	
	กลุ่มต่ำ	134	36.89	4.89	5.55**
การสนับสนุนทางสังคม					
	กลุ่มสูง	135	40.50	4.22	
	กลุ่มต่ำ	115	36.06	4.98	7.52**
- การสนับสนุนจากครอบครัว					
	กลุ่มสูง	148	40.15	4.46	
	กลุ่มต่ำ	104	36.07	4.94	6.84**
- การสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน					
	กลุ่มสูง	126	40.37	4.32	
	กลุ่มต่ำ	127	36.50	5.03	6.55**

**p ≤ .001

จากตารางที่ 3.9 แสดงให้เห็นถึงการวิเคราะห์ เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสุขภาวะทางกายของตัวแปรด้านการกำกับตนเอง การมองโลกในแง่ดี การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา การสนับสนุนทางสังคมทั้งการสนับสนุนจากครอบครัวและการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน พบว่าเยาวชนครอบครัวแตกแยกซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างมีการกำกับตนเอง การมองโลกในแง่ดี

พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา การสนับสนุนทางสังคมทั้งกา รสนับสนุนจากครอบครัวและการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนสูง (กลุ่มสูง) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเหล่านี้ต่ำ (กลุ่มต่ำ) มีค่าเฉลี่ยสุขภาวะทางกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .001 ($t = 8.36, 7.41, 5.55, 7.52, 6.84$ และ 6.55 ตามลำดับ) อย่างไรก็ตามพบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสุขภาวะทางกายระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง –ต่ำ นั้น ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.48$)

ตารางที่ 3.10 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรๆ กับสุขภาวะทางจิต

สุขภาวะทางจิต					
ตัวแปร		จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
การกำกับตนเอง	กลุ่มสูง	138	41.68	4.54	8.68**
	กลุ่มต่ำ	115	36.10	5.70	
การมองโลกในแง่ดี	กลุ่มสูง	124	42.10	4.20	9.03**
	กลุ่มต่ำ	129	36.40	5.70	
การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	กลุ่มสูง	140	39.84	5.30	2.21*
	กลุ่มต่ำ	114	38.24	6.20	
พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา	กลุ่มสูง	119	41.85	4.45	7.76**
	กลุ่มต่ำ	134	36.76	5.80	
การสนับสนุนทางสังคม	กลุ่มสูง	136	41.22	4.52	6.30**
	กลุ่มต่ำ	113	36.81	6.18	
- การสนับสนุนจากครอบครัว	กลุ่มสูง	148	40.74	5.04	5.31**
	กลุ่มต่ำ	103	36.99	60.10	
- การสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน	กลุ่มสูง	127	41.27	4.94	6.24**
	กลุ่มต่ำ	125	37.04	5.79	

* $p \leq .05$, ** $p \leq .001$

จากตารางที่ 3.10 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสุขภาวะทางจิตของตัวแปรด้านการกำกับตนเอง การมองโลกในแง่ดี การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา การสนับสนุนทางสังคมทั้งการสนับสนุนจากครอบครัวและการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน พบว่าเยาวชนครอบครัวแตกแยกซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างมีการกำกับตนเอง การมองโลกในแง่ดี พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา การสนับสนุนทางสังคมทั้งการสนับสนุนจากครอบครัวและการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนสูง (กลุ่มสูง) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเหล่านี้ต่ำ (กลุ่มต่ำ) มีค่าเฉลี่ยสุขภาวะทางจิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t = 8.68, 9.03, 7.76, 6.30, 5.31$ และ 6.24 ตามลำดับ) อีกทั้งยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง (กลุ่มสูง) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ (กลุ่มต่ำ) มีความแตกต่างกันของ ค่าเฉลี่ยสุขภาวะทางจิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.21$)

นอกจากนี้ จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสุขภาวะทางสังคมของตัวแปรด้านการกำกับตนเอง การมองโลกในแง่ดี การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา การสนับสนุนทางสังคมทั้งการสนับสนุนจากครอบครัวและการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน (ตารางที่ 3.11) พบว่า เยาวชนครอบครัวแตกแยกซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างมีการกำกับตนเอง การมองโลกในแง่ดี พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา การสนับสนุนทางสังคมทั้งการสนับสนุนจากครอบครัวและการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนสูง (กลุ่มสูง) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเหล่านี้ต่ำ (กลุ่มต่ำ) มีค่าเฉลี่ยสุขภาวะทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t = 8.76, 8.08, 6.34, 6.66, 5.98$ และ 5.90 ตามลำดับ) และยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง (กลุ่มสูง) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ (กลุ่มต่ำ) มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยสุขภาวะทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.69$)

และเมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสุขภาวะทางปัญญาของตัวแปรด้านการกำกับตนเอง การมองโลกในแง่ดี การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา การสนับสนุนทางสังคมทั้งการสนับสนุนจากครอบครัวและการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน (ตารางที่ 3.12) พบว่าเยาวชนครอบครัวแตกแยกซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างมีการกำกับตนเอง การมองโลกในแง่ดี พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา การสนับสนุนทางสังคมทั้งการสนับสนุนจากครอบครัวและการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนสูง (กลุ่มสูง) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเหล่านี้ต่ำ (กลุ่มต่ำ) มีค่าเฉลี่ยสุขภาวะทางปัญญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t = 10.02, 9.33, 7.87, 7.73, 6.66$ และ 8.15 ตามลำดับ) นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง (กลุ่มสูง) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้

เหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ (กลุ่มต่ำ) มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.63$)

ตารางที่ 3.11 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปร ๖ กับสุขภาวะทางสังคม

สุขภาวะทางสังคม					
ตัวแปร		จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
การกำกับตนเอง	กลุ่มสูง	137	41.23	4.50	8.76**
	กลุ่มต่ำ	117	35.88	5.22	
การมองโลกในแง่ดี	กลุ่มสูง	123	41.36	4.38	8.08**
	กลุ่มต่ำ	131	36.37	5.38	
การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	กลุ่มสูง	140	39.61	5.23	2.69*
	กลุ่มต่ำ	115	37.76	5.72	
พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา	กลุ่มสูง	120	40.96	5.08	6.34**
	กลุ่มต่ำ	134	36.86	5.20	
การสนับสนุนทางสังคม	กลุ่มสูง	135	40.84	4.69	6.66**
	กลุ่มต่ำ	115	36.54	5.52	
- การสนับสนุนจากครอบครัว	กลุ่มสูง	148	40.47	5.07	5.98**
	กลุ่มต่ำ	104	36.51	5.30	
- การสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน	กลุ่มสูง	126	40.72	4.96	5.90**
	กลุ่มต่ำ	127	36.88	5.38	

* $p \leq .01$, ** $p \leq .001$

ตารางที่ 3.12 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรต่าง ๆ กับสุขภาวะทางปัญญา

สุขภาวะทางปัญญา					
ตัวแปร		จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
การกำกับตนเอง					
	กลุ่มสูง	137	42.17	4.24	
	กลุ่มต่ำ	116	36.43	4.86	10.02**
การมองโลกในแง่ดี					
	กลุ่มสูง	123	42.34	4.12	
	กลุ่มต่ำ	130	36.96	4.99	9.33**
การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม					
	กลุ่มสูง	139	40.32	5.30	
	กลุ่มต่ำ	115	38.56	5.27	2.63*
พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา					
	กลุ่มสูง	119	42.06	4.68	
	กลุ่มต่ำ	134	37.29	4.92	7.87**
การสนับสนุนทางสังคม					
	กลุ่มสูง	134	41.83	4.13	
	กลุ่มต่ำ	115	37.08	5.36	7.73**
	- การสนับสนุนจากครอบครัว				
	กลุ่มสูง	147	41.35	4.74	
	กลุ่มต่ำ	104	37.15	5.14	6.66**
	- การสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน				
	กลุ่มสูง	125	42.00	4.28	
	กลุ่มต่ำ	127	37.14	5.15	8.15**

* $p \leq .01$, ** $p \leq .001$

คณะผู้วิจัยยังได้ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Person's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อพิสูจน์สมมติฐานต่อไป ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 3.13 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกลุ่มปัจจัยส่วนบุคคล (P) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (E) และปัจจัยด้านพฤติกรรม (B) ประกอบด้วย การกำกับตนเอง การมองโลกในแง่ดี การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา การสนับสนุนทางสังคม (การสนับสนุนจากครอบครัว และการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน) และสุขภาวะองค์รวม (สุขภาวะทางกาย จิต สังคม ปัญญา)

ตัวแปร	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1. การกำกับตนเอง	1	.786**	.183**	.502**	.660**	.555**	.575**	.695**	.559**	.647**	.603**	.653**
2. มองโลกในแง่ดี		1	.195**	.514**	.709**	.555**	.652**	.651**	.519**	.591**	.579**	.624**
3. การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม			1	.164**	.224**	.250**	.143*	.193**	.095	.152*	.229**	.155**
4. พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา				1	.499**	.407**	.453**	.630**	.444**	.618**	.553**	.578**
5. การสนับสนุนทางสังคม					1	.465**	.864**	.579**	.505**	.517**	.492**	.550**
6. การสนับสนุนจากครอบครัว						1	.461**	.513**	.473**	.432**	.465**	.461**
7. การสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน							1	.475**	.392**	.450**	.381**	.480**
8. สุขภาวะองค์รวม								1	.851**	.899**	.898**	.859**
9. สุขภาวะทางกาย									1	.711**	.667**	.609**
10. สุขภาวะทางจิต										1	.749**	.681**
11. สุขภาวะทางสังคม											1	.731**
12. สุขภาวะทางปัญญา												1
ค่าเฉลี่ย	58.94	53.01	72.45	50.15	113	59.91	53.46	156	38.45	39.15	38.78	39.53
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	9.55	7.12	11.85	7.19	16.21	9.16	9.76	18.86	5.04	5.78	5.51	5.34

*p < .05, **p < .01

จากตารางที่ 3.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ต่าง ๆ ประกอบด้วย การกำกับตนเอง การมองโลกในแง่ดี การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา การสนับสนุนทาง สังคม (การสนับสนุนจากครอบครัว และการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน) และสุขภาวะองค์รวม (สุขภาวะทางกาย จิต สังคม ปัญญา) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคู่ตัวแปรจำนวน 12 ตัวแปร มีค่าความแตกต่างจากศูนย์อย่าง ไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ คู่ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมกับสุข ภาวะทางกาย ($r = .095$) อย่างไรก็ตามพบว่ามีความแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ คู่ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมกับการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน ($r = .143$) และระหว่างการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมกับสุขภาวะทางจิต ($r = .152$) คิดเป็นร้อยละ 3.03 และในจำนวนคู่ที่ เหลือทั้งหมดพบค่าความแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 63 คู่ คิดเป็นร้อยละ 95.45 โดยทั้งหมดมีความสัมพันธ์กันทางบวก

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ส่วนบุคคล (P) ซึ่งได้แก่ การกำกับตนเอง การมองโลกในแง่ดี การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม และพื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา พบว่ามีสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.164- 0.786 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ในกลุ่มปัจจัยด้าน สภาพแวดล้อม (E) คือ การสนับสนุนทางสังคม ซึ่งประกอบไปด้วย การสนับสนุนจากครอบครัวและการ สนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน พบว่ามีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.461-0.864 นอกจากนี้ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ในปัจจัยด้านพฤติกรรม (B) คือ สุขภาวะองค์รวม ซึ่งประกอบไปด้วย สุขภาวะทางกาย สุขภาวะ ทางจิต สุขภาวะทางสังคม และสุขภาวะทางปัญญา พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.609 – 0.899

ส่วนตัวแปรใดบ้างในกลุ่มปัจจัยส่วนบุคคล (การกำกับตนเอง การมองโลกในแง่ดี การใช้เหตุผลเชิง จริยธรรม และพื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา) และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (การสนับสนุนทางสังคม ได้แก่ การสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน) ที่สามารถเป็นตัวทำนายที่ดีของสุขภาวะ องค์รวมนั้นจะทราบได้จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเป็นขั้น (Stepwise multiple regression analysis) โดยเริ่มจากการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ซึ่งพบว่าข้อมูลที่ นำมาวิเคราะห์นั้นเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น จึงได้ทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเป็นขั้นต่อไป ซึ่ง ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 3.14 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเป็นขั้นในการทำนายสุขภาวะองค์รวม (HW)
(จำนวน 242 คน)

ตัวทำนาย	b	SE.b	β	t
ขั้นที่ 1				
การกำกับตนเอง (SR)	1.391	.094	.690	14.785**
a = 74.060	R = .690	R ² = .477	Adj.R ² = .474	
F = 218.606	p-value .000			
ขั้นที่ 2				
การกำกับตนเอง (SR)	1.020	.096	.506	10.601**
พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา (BP)	1.013	.128	.377	7.906**
a = 45.224	R = .765	R ² = .585	Adj.R ² = .582	
F = 168.561	p-value .000			
ขั้นที่ 3				
การกำกับตนเอง (SR)	.902	.106	.448	8.516**
พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา (BP)	.952	.129	.355	7.381**
การสนับสนุนจากครอบครัว (SF)	.261	.103	.127	2.534*
a = 39.639	R = .772	R ² = .596	Adj.R ² = .591	
F = 117.065	p-value .000			
ขั้นที่ 4				
การกำกับตนเอง (SR)	.725	.136	.360	5.339**
พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา (BP)	.899	.131	.335	6.877**
การสนับสนุนจากครอบครัว (SF)	.218	.104	.106	2.090*
การมองโลกในแง่ดี (OP)	.375	.182	.140	2.061*
a = 35.461	R = .777	R ² = .603	Adj.R ² = .596	
F = 90.060	p-value .000			

*p < .05, **p < .001

จากตารางที่ 3.14 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เป็นขั้น (Stepwise multiple regression) เพื่อหาปัจจัยที่มีประสิทธิภาพในการทำนายสุขภาวะองค์รวม ได้แก่ การกำกับตนเอง การมองโลกในแง่ดี การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา การสนับสนุนทางสังคม การสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน พบว่า การวิเคราะห์ขั้นต่อนแรก ปัจจัยแรกที่ถูกคัดเลือกคือ การกำกับตนเอง ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อสุขภาวะองค์รวม สูงสุด (R = .690, β = .690)

และสามารถทำนายการเกิดสุขภาวะองค์รวมได้ร้อยละ 47.7 ($R^2 = .477$) การวิเคราะห์ขั้นตอนที่สอง ปัจจัยที่ถูกคัดเลือกเพิ่มเข้ามา คือ พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา พบว่า ทั้งการกำกับตนเอง และ พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนามีอิทธิพลต่อสุขภาวะองค์รวม ($\beta = .506$ และ $.377$ ตามลำดับ) และร่วมกันทำนายสุขภาวะองค์รวมได้ร้อยละ 58.5 ($R^2 = .585$) โดยเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 10.8 (R^2 เพิ่มขึ้นจาก $.477$ เป็น $.585$) การวิเคราะห์ขั้นตอนที่สาม ปัจจัยที่ถูกคัดเลือกเพิ่มเข้ามาคือ การสนับสนุนจากครอบครัว ซึ่งทั้งสามตัวทำนายมีอิทธิพลต่อสุขภาวะองค์รวม ($\beta = .448, .355$ และ $.127$ ตามลำดับ) และร่วมกันทำนาย การเกิด สุขภาวะองค์รวมได้ร้อยละ 59.6 ($R^2 = .596$) โดยเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 1.1 (R^2 เพิ่มขึ้นจาก $.585$ เป็น $.596$) สำหรับปัจจัยที่ถูกคัดเลือกในขั้นตอนสุดท้าย ซึ่งจะได้สมการถดถอยที่ดีที่สุด คือ การมองโลกในแง่ดี ซึ่งทั้งสี่ตัวทำนายมีอิทธิพลต่อสุขภาวะองค์รวม ($\beta = .360, .335, .106$ และ $.140$ ตามลำดับ) และร่วมกันทำนายการเกิดสุขภาวะองค์รวมได้ร้อยละ 60.3 ($R^2 = .603$) โดยเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ .7 (R^2 เพิ่มขึ้นจาก $.596$ เป็น $.603$) ดังนั้น สมการถดถอยที่ดีที่สุดที่สามารถอธิบายการเกิดสุขภาวะองค์รวมในรูปของคะแนนดิบ คือ

$$Y'_{(HW)} = 35.461 + 0.725(SR) + 0.899(BP) + 0.218(SF) + 0.375(OP)$$

และสมการถดถอยที่ดีที่สุดที่สามารถทำนายการเกิดสุขภาวะองค์รวมในรูปของคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z'_{(HW)} = 0.360(SR) + 0.335(BP) + 0.106(SF) + 0.140(OP)$$

โดยสามารถอธิบายได้ว่า ถ้าเพิ่มการกำกับตนเอง พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา การสนับสนุนจากครอบครัว และการมองโลกในแง่ดี จะทำให้สุขภาวะองค์รวมเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ ยังได้ทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเป็นขั้น (Stepwise multiple regression) เพื่อหาปัจจัยที่มีประสิทธิภาพในการทำนายสุขภาวะทางกาย ได้แก่ การกำกับตนเอง การมองโลกในแง่ดี การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา การสนับสนุนทางสังคม การสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน (ตารางที่ 3.15) พบว่า การวิเคราะห์ขั้นตอนแรก ปัจจัยแรกที่ถูกคัดเลือกคือ การกำกับตนเองซึ่งเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ และมีอิทธิพลต่อสุขภาวะทางกายสูงสุด ($R = .566, \beta = .566$) และสามารถทำนายสุขภาวะทางกายได้ร้อยละ 32.1 ($R^2 = .321$) การวิเคราะห์ขั้นตอนที่สอง ปัจจัยที่ถูกคัดเลือกเพิ่มเข้ามาคือ พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา พบว่า ทั้งการกำกับตนเอง และ พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา มีอิทธิพลต่อสุขภาวะทางกาย ($\beta = .459$ และ $.224$ ตามลำดับ) และร่วมกันทำนายสุขภาวะทางกายได้ร้อยละ 36 ($R^2 = .360$) โดยเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 3.9 (R^2 เพิ่มขึ้นจาก $.321$ เป็น $.360$) สำหรับปัจจัยที่ถูกคัดเลือกในขั้นตอนสุดท้าย ซึ่งจะได้สมการถดถอยที่ดีที่สุด คือ การสนับสนุนจากครอบครัว ซึ่งทั้งสามตัวทำนายมีอิทธิพลต่อ สุขภาวะทางกาย ($\beta = .368, .191$ และ $.194$ ตามลำดับ) และร่วมกันทำนายสุขภาวะทางกายได้ร้อยละ 38.5 ($R^2 = .385$) โดยเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 2.5

(R^2 เพิ่มขึ้นจาก .360 เป็น .385) ดังนั้น สมการถดถอยที่ดีที่สุดที่สามารถอธิบายการเกิดสุขภาวะทางกายในรูปของคะแนนดิบ คือ

$$Y'_{(PW)} = 13.331 + 0.199(SR) + 0.139(BP) + 0.107(SF)$$

และสมการถดถอยที่ดีที่สุดที่สามารถทำนายการเกิดสุขภาวะทางกายในรูปของคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z'_{(PW)} = 0.368(SR) + 0.191(BP) + 0.194(SF)$$

โดยสามารถอธิบายได้ว่า ถ้าเพิ่มการกำกับตนเอง พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา และการสนับสนุนจากครอบครัวจะทำให้สุขภาวะทางกายเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 3.15 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเป็นขั้นตอนในการทำนายสุขภาวะทางกาย (PW)
(จำนวน 246 คน)

ตัวทำนาย	b	SE.b	β	t
ขั้นที่ 1				
การกำกับตนเอง (SR)	.306	.029	.566	10.736**
a = 20.372	R = .566	$R^2 = .321$	Adj. $R^2 = .318$	
F = 115.264	p-value .000			
ขั้นที่ 2				
การกำกับตนเอง (SR)	.249	.032	.459	7.861**
พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา (BP)	.163	.043	.224	3.838**
a = 15.595	R = .600	$R^2 = .360$	Adj. $R^2 = .354$	
F = 68.241	p-value .000			
ขั้นที่ 3				
การกำกับตนเอง (SR)	.199	.035	.368	5.705**
พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา (BP)	.139	.043	.191	3.276**
การสนับสนุนจากครอบครัว (SF)	.107	.034	.194	3.139*
a = 13.331	R = .620	$R^2 = .385$	Adj. $R^2 = .377$	
F = 50.435	p-value .000			

* $p < .01$, ** $p \leq .001$

ตารางที่ 3.16 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเป็นขั้นในการทำนายสุขภาวะทางจิต (MW)
(จำนวน 245คน)

ตัวทำนาย	b	SE.b	β	t
ขั้นที่ 1				
การกำกับตนเอง (SR)	.391	.030	.642	13.044**
a = 16.040	R = .642	R ² = .412	Adj.R ² = .409	
F = 170.147	p-value .000			
ขั้นที่ 2				
การกำกับตนเอง (SR)	.271	.031	.444	8.771**
พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา (BP)	.320	.041	.399	7.893**
a = 7.107	R = .730	R ² = .532	Adj.R ² = .528	
F = 137.680	p-value .000			

*p < .01, ** p ≤ .001

จากตารางที่ 3.16 แสดงถึงผลวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเป็นขั้น (Stepwise multiple regression) เพื่อหาปัจจัยที่มีประสิทธิภาพในการทำนายสุขภาวะทางจิต ได้แก่ การกำกับตนเอง การมองโลกในแง่ดี การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา การสนับสนุนทางสังคม การสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน พบว่า การวิเคราะห์ขั้นตอนแรก ปัจจัยแรก ที่ถูกคัดเลือกคือ การกำกับตนเองซึ่งเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ และมีอิทธิพลต่อสุขภาวะทางจิตสูงสุด ($R = .642$, $\beta = .642$) และสามารถทำนายสุขภาวะทางจิตได้ร้อยละ 41.2 ($R^2 = .412$) และปัจจัยที่ถูกคัดเลือกในขั้นตอนสุดท้าย ซึ่งจะได้สมการถดถอยที่ดีที่สุด คือ พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา ซึ่งทั้งสองตัวทำนายมีอิทธิพลต่อสุขภาวะทางจิต ($\beta = .444$ และ $.399$ ตามลำดับ) และร่วมกันทำนายสุขภาวะทางจิตได้ร้อยละ 53.2 ($R^2 = .532$) โดยเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 12 (R^2 เพิ่มขึ้นจาก $.412$ เป็น $.532$) ดังนั้น สมการถดถอยที่ดีที่สุดที่สามารถอธิบายการเกิดสุขภาวะทางจิตในรูปของคะแนนดิบ คือ

$$Y'_{(MW)} = 7.107 + 0.271(SR) + 0.320(BP)$$

และสมการถดถอยที่ดีที่สุดที่สามารถทำนายการเกิดสุขภาวะทางจิตในรูปของคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z'_{(MW)} = 0.444(SR) + 0.399(BP)$$

โดยสามารถอธิบายได้ว่า ถ้าเพิ่มการกำกับตนเอง และพื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนาจะทำให้สุขภาวะทางจิตเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 3.17 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเป็นขั้นในการทำนายสุขภาวะทางสังคม (SW)
(จำนวน 246 คน)

ตัวทำนาย	b	SE.b	β	t
ขั้นที่ 1				
การกำกับตนเอง (SR)	.351	.030	.597	11.638**
a = 18.166	R = .597	R ² = .357	Adj.R ² = .354	
F = 135.441	p-value .000			
ขั้นที่ 2				
การกำกับตนเอง (SR)	.255	.032	.435	7.915**
พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา (BP)	.257	.042	.333	6.053**
a = 10.882	R = .664	R ² = .441	Adj.R ² = .437	
F = 95.930	p-value .000			
ขั้นที่ 3				
การกำกับตนเอง (SR)	.219	.036	.372	6.107**
พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา (BP)	.238	.043	.309	5.562**
การสนับสนุนจากครอบครัว (SF)	.081	.035	.134	2.302*
a = 9.174	R = .673	R ² = .453	Adj.R ² = .446	
F = 66.851	p-value .000			

*p < .05, **p < .001

จากตารางที่ 3.17 แสดงถึงผลวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเป็นขั้น (Stepwise multiple regression) เพื่อหาปัจจัยที่มีประสิทธิภาพในการทำนายสุขภาวะทางสังคม ได้แก่ การกำกับตนเอง การมองโลกในแง่ดี การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา สนับสนุนทางสังคม การสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน พบว่า การวิเคราะห์ขั้นตอนแรก ปัจจัยแรกที่ถูกคัดเลือกคือ การกำกับตนเองซึ่งเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อสุขภาวะทางสังคมสูงสุด ($R = .597$, $\beta = .597$) และสามารถทำนายสุขภาวะทางสังคมได้ร้อยละ 35.7 ($R^2 = .357$) การวิเคราะห์ขั้นตอนที่สอง ปัจจัยที่ถูกคัดเลือกเพิ่มเข้ามา คือ พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา พบว่า ทั้งการกำกับตนเอง และพื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา มีอิทธิพลต่อสุขภาวะทางสังคม ($\beta = .435$ และ $.333$ ตามลำดับ) และร่วมกันทำนายสุขภาวะทางสังคมได้ร้อยละ 44.1 ($R^2 = .441$) โดยเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 8.4 (R^2 เพิ่มขึ้นจาก $.357$ เป็น $.441$) สำหรับปัจจัยที่ถูกคัดเลือกในขั้นตอนสุดท้าย ซึ่งจะได้สมการถดถอยที่ดีที่สุด คือ การสนับสนุนจากครอบครัว ซึ่งทั้งสามตัวทำนายมีอิทธิพลต่อสุขภาวะทางสังคม ($\beta = .372$, $.309$ และ $.134$ ตามลำดับ) และ

ร่วมกันทำนายสุขภาวะทางสังคมได้ร้อยละ 45.3 ($R^2 = .453$) โดยเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 1.2 (R^2 เพิ่มขึ้นจาก .441 เป็น .453) ดังนั้น สมการถดถอยที่ดีที่สุดที่สามารถอธิบายการเกิดสุขภาวะทางสังคมในรูปของคะแนนดิบ คือ

$$Y'_{(SW)} = 9.174 + 0.219(SR) + 0.238(BP) + 0.081(SF)$$

และสมการถดถอยที่ดีที่สุดที่สามารถทำนายการเกิดสุขภาวะทางสังคมในรูปของคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z'_{(SW)} = 0.372(SR) + 0.309(BP) + 0.134(SF)$$

โดยสามารถอธิบายได้ว่า ถ้าเพิ่มการกำกับตนเอง พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา และการสนับสนุนจากครอบครัวจะทำให้สุขภาวะทางสังคมเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 3.18 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นในการทำนายสุขภาวะทางปัญญา (IW)
(จำนวน 245 คน)

ตัวทำนาย	b	SE.b	β	t
ขั้นที่ 1				
การกำกับตนเอง (SR)	.363	.028	.645	13.161**
a = 18.234	R = .645	$R^2 = .416$	Adj. $R^2 = .414$	
F = 173.217	p-value .000			
ขั้นที่ 2				
การกำกับตนเอง (SR)	.271	.029	.483	9.264**
พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา (BP)	.246	.039	.332	6.380**
a = 11.278	R = .707	$R^2 = .500$	Adj. $R^2 = .496$	
F = 121.117	p-value .000			
ขั้นที่ 3				
การกำกับตนเอง (SR)	.194	.041	.344	4.734**
พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา (BP)	.221	.039	.298	5.629**
การมองโลกในแง่ดี (OP)	.148	.055	.198	2.683*
a = 9.286	R = .717	$R^2 = .515$	Adj. $R^2 = .509$	
F = 85.213	p-value .000			

* $p < .01$, ** $p < .001$

จากตารางที่ 3.18 แสดงถึงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเป็นขั้น (Stepwise multiple regression) เพื่อหาปัจจัยที่มีประสิทธิภาพในการทำนายสุขภาวะทางปัญญา คือ การกำกับตนเอง การมองโลกในแง่ดี การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา การสนับสนุนทางสังคม การสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อน พบว่า การวิเคราะห์ขั้นตอนแรก ปัจจัยแรกที่ถูกคัดเลือกคือ การกำกับตนเองซึ่งเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อสุขภาวะทางปัญญาสูงสุด ($R = .645$, $\beta = .645$) และสามารถทำนายสุขภาวะทางปัญญาได้ร้อยละ 41.6 ($R^2 = .416$) การวิเคราะห์ขั้นตอนที่สอง ปัจจัยที่ถูกคัดเลือกเพิ่มเข้ามาคือ พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา พบว่า ทั้งการกำกับตนเอง และ พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา มีอิทธิพลต่อสุขภาวะทางปัญญา ($\beta = .483$ และ $.332$ ตามลำดับ) และร่วมกันทำนายสุขภาวะทางปัญญาได้ร้อยละ 50 ($R^2 = .500$) โดยเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 8.4 (R^2 เพิ่มขึ้นจาก $.416$ เป็น $.500$) สำหรับปัจจัยที่ถูกคัดเลือกในขั้นตอนสุดท้าย ซึ่งจะได้สมการถดถอยที่ดีที่สุด คือ การมองโลกในแง่ดี ซึ่งทั้งสามตัวทำนายมีอิทธิพลต่อสุขภาวะทางสังคม ($\beta = .344$, $.298$ และ $.198$ ตามลำดับ) และร่วมกันทำนายสุขภาวะทางปัญญาได้ร้อยละ 51.5 ($R^2 = .515$) โดยเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 1.5 (R^2 เพิ่มขึ้นจาก $.500$ เป็น $.515$) ดังนั้น สมการถดถอยที่ดีที่สุดที่สามารถอธิบายการเกิดสุขภาวะทางปัญญาในรูปของคะแนนดิบ คือ

$$Y'_{(IW)} = 9.286 + 0.194(SR) + 0.221(BP) + 0.148(OP)$$

และสมการถดถอยที่ดีที่สุดที่สามารถทำนายการเกิดสุขภาวะทางปัญญาในรูปของคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z'_{(IW)} = 0.344(SR) + 0.298(BP) + 0.198(OP)$$

โดยสามารถอธิบายได้ว่า ถ้าเพิ่มการกำกับตนเอง พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา และการมองโลกในแง่ดีจะทำให้สุขภาวะทางปัญญาเพิ่มขึ้น

จากผลการวิเคราะห์พหุคูณเป็น ขั้นข้างต้นพบว่า ตัวทำนายสุขภาวะองค์รวมและรายด้านของสุขภาวะองค์รวมได้แก่ สุขภาวะทางกาย สุขภาวะทางจิต สุขภาวะทางสังคมและสุขภาวะทางปัญญา มีตัวทำนายร่วมกันทุกตัว คือ การกำกับตนเอง และพื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนา ในส่วนของ พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนานั้น สามารถแบ่งออกเป็น 3 ด้านย่อยได้แก่ การให้ทาน การรักษาศีล และการเจริญภาวนา คณะผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์เพิ่มเติมเพื่อศึกษาความสามารถในการทำนายของตัวทำนายด้านย่อยเหล่านี้

ตารางที่ 3.19 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเป็นขั้นในการทำนายสุขภาวะองค์รวม (HW) โดย
ตัวทำนายคือพื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนารายด้าน (จำนวน 250 คน)

ตัวทำนาย	b	SE.b	β	t
ขั้นที่ 1				
พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนาด้านการให้ทาน (BPg)	3.707	.328	.583	11.303**
a = 92.897	R = .583	R ² = .340	Adj.R ² = .337	
F = 127.747	p-value .000			
ขั้นที่ 2				
พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนาด้านการให้ทาน (BPg)	3.101	.330	.488	9.402**
พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนาด้านการรักษาศีล (BPm)	1.799	.330	.283	5.448**
a = 70.829	R = .641	R ² = .411	Adj.R ² = .406	
F = 86.104	p-value .000			
ขั้นที่ 3				
พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนาด้านการให้ทาน (BPg)	2.726	.367	.429	7.428**
พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนาด้านการรักษาศีล (BPm)	1.680	.332	.264	5.065**
พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนาด้านการเจริญภาวนา (BPd)	.743	.329	.129	2.256*
a = 68.216	R = .650	R ² = .423	Adj.R ² = .416	
F = 60.050	p-value .000			

*p < .05, **p < .001

จากตารางที่ 3.19 แสดงถึงผล การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเป็นขั้น (Stepwise multiple regression) เพื่อหาปัจจัยที่มีประสิทธิภาพในการทำนายสุข ภาวะองค์รวม โดยเลือกตัวทำนายเป็นพื้นฐาน การปฏิบัติทางพุทธศาสนารายด้านนั้น พบว่า การวิเคราะห์ขั้นตอนแรก ปัจจัยแรกที่ถูกคัดเลือกคือ พื้นฐาน การปฏิบัติทางพุทธศาสนาด้านการให้ทานซึ่งเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ และมีอิทธิพลต่อสุขภาวะองค์ รวมสูงสุด (R = .583, β = .583) และสามารถทำนายสุขภาวะองค์รวมได้ร้อยละ 34 (R² = .340) การ วิเคราะห์ขั้นตอนที่สอง ปัจจัยที่ถูกคัดเลือกเพิ่มเข้ามาคือ พื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนาด้านการรักษาศีล พบว่า ทั้งพื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนาด้านการให้ทานและรักษาศีล มีอิทธิพลต่อสุขภาวะอง ค์รวม (β = .488 และ .283 ตามลำดับ) และร่วมกันทำนายสุขภาวะองค์รวมได้ร้อยละ 41.1 (R² = .411) โดยเพิ่มขึ้น จากเดิมร้อยละ 7.1 (R² เพิ่มขึ้นจาก .340 เป็น .411) สำหรับปัจจัยที่ถูกคัดเลือกในขั้นตอนสุดท้าย ซึ่งจะ ได้ สมการถดถอยที่ดีที่สุด คือ พื้นฐานการปฏิบัติทางพุ ทธศาสนาด้านการเจริญภาวนา ซึ่งทั้งสามตัวทำนายมี อิทธิพลต่อสุขภาวะองค์รวม (β = .429, .264 และ .129 ตามลำดับ) และร่วมกันทำนายสุขภาวะองค์รวมได้

ร้อยละ 42.3 ($R^2 = .423$) โดยเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 1.2 (R^2 เพิ่มขึ้นจาก .411 เป็น .423) ดังนั้น สมการถดถอยที่ดีที่สุดของปัจจัยด้านพื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนาที่สามารถอธิบายการเกิดสุขภาวะทางองค์รวมในรูปของคะแนนดิบ คือ

$$Y'_{(HW)} = 68.216 + 2.726(BPg) + 1.680(BPm) + 0.743(BPd)$$

และสมการถดถอยที่ดีที่สุดที่สามารถทำนายการเกิดสุขภาวะองค์รวมในรูปของคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z'_{(HW)} = 0.429(BPg) + 0.264(BPm) + 0.129(BPd)$$

โดยสามารถอธิบายได้ว่า สำหรับการทำนายการเกิดสุขภาวะองค์รวมด้วย ตัวแปรด้านพื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนานั้น ถ้าเพิ่มพื้นฐานการปฏิบัติทางพุทธศาสนาด้านการให้ทาน รักษาศีลและการเจริญภาวนาจะทำให้สุขภาวะองค์รวมเพิ่มขึ้น